

— atcelt Eiropas Centrālās bankas (turpmāk tekstā — “ECB”) lēmumu, kas paziņots ar 2010. gada 17. septembra un 21. oktobra vēstulēm un ar kuru ir atteikts piešķirt piekļuvi dokumentiem, kurus apelācijas sūdzības iesniedzēji pieprasījuši saskaņā ar ECB 2004. gada 4. marta lēmumu (ECB/2004/3) par publisku piekļuvi [ECB] dokumentiem ⁽¹⁾, un pamatot šo atcelšanu ar to, ka:

i) ECB ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un/vai ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras, pieņemot šo lēmumu;

ii) vienīgais likumīgais lēmums, ko ECB varēja pieņemt, bija piešķirt piekļuvi šiem dokumentiem, kā tas tika lūgts;

— atcelt Vispārējās tiesas nolēmumu tiktāl, ciktāl tā ir piespriedusi apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt izdevumus, kas radušies ECB, tādēļ, ka, šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā;

— pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu saskaņā ar Tiesas nolēmumu attiecībā uz šajā apelācijas sūdzībā izvirzītajiem tiesību jautājumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā:

— kļūdaini interpretējot ECB 2004. gada 4. marta lēmuma (ECB/2004/3) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kurā ir paredzēts izņēmums no šī lēmuma 2. pantā paredzētajām vispārējām piekļuves tiesībām;

— nospriežot, ka ECB varēja pamatoti nolemt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju pieprasīto dokumentu izsniegšana būtu kaitējusi ES un Grieķijas ekonomikas politikai;

— kļūdaini interpretējot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantu;

— neizvērtējot apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentus attiecībā uz ECB lēmuma 4. panta 2. un 3. punktu;

— apelācijas sūdzības iesniedzēji arī norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012. gada 14. novembra spriedumu lietā T-135/09 Nexans France SAS un Nexans SA/Eiropas Komisija 2013. gada 24. janvārī iesniedza Nexans France SAS un Nexans SA

(Lieta C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Nexans France SAS un Nexans SA (pārstāvji — M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, Avocat, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, Advocate)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēju pirmā prasības pamata otrā daļa par to, ka lēmumam par pārbaudi esot bijis pārāk plašs ģeogrāfiskais tvērums un tas neesot bijis pietiekami precīzs;

— pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, atcelt lēmumu par pārbaudi, jo tam esot bijis pārāk plašs ģeogrāfiskais tvērums un tas esot bijis nepietiekami pamatots un nepietiekami precīzs, vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai atbilstoši Tiesas spriedumā noteiktajiem tiesību jautājumu risinājumiem;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl tajā tiek piespriests Nexans segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt pusi no Komisijas tiesāšanās izdevumiem, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā, un piespriest Komisijai atlīdzināt Nexans tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā tādā apmērā, kādu Tiesa uzskata par atbilstošu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus Nexans tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu, noraidot viņu prasību atcelt lēmumu par pārbaudi, jo tas neesot bijis pietiekami precīzs, tam esot bijis pārāk plašs ģeogrāfiskais tvērums un piemērojamība attiecībā uz jebkuru aizdomās turamu aizliegtu vienošanos un/vai saskaņotām darbībām, kam, “iespējams, bija globāla ietekme”. Apelācijas sūdzības iesniedzējas arī uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu spriedumā attiecībā uz tiesāšanās izdevumus atlīdzināšanu.

⁽¹⁾ OV L 80, 42. lpp.